

Inom den svenska vänstern råder stor oenighet och förvirring om hur man skall förhålla sig till utvecklingen Nordafrika, särskilt flygförbudszonen i Libyen. Det kan därför vara intressant att se hur det franska vänsterpartiet *NPA*, ställer sig till saken. Frankrike är ju ett land som länge haft mycket intima relationer till Nordafrika (bl a som kolonialmakt).

Uttalande från NPA: Stöd det libyska folket mot diktaturen

18 mars 2011

Libyens folk som rest sig mot Gaddafi står i dag inför en explosion av blodigt våld. Diktatorn har blivit rädd och vill dränka revolten med ett blodbad. Vi står fullt och helhjärtat på det libyska folkets sida och det bör förses med medel för att kunna försvara sig, med vapen som behövs för att jaga bort diktatorn och uppnå frihet och demokrati. Men det är inte syftet med besluten från FN och den militära koalitionen ledd av Frankrike och England och nu förbereder ett ingripande i Libyen. Samma instanser har inget att säga om de saudiska truppernas ingripande mot upproret i Bahrain. Stormakterna tänker utnyttja den möjlighet som diktatorns dårskap försett dem med och försöker nu ta kontrollen över regionen, som är rik på olja, allt under det att man utmålar sig som folkens försvarare.

Hur skulle det vara möjligt att ge något sådant intyg om uppriktighet i humanitära frågor åt en fransk regering som sedan tre månader inte visat några tecken på solidaritet med de folkliga resningarna och revolutionerna i länderna i Maghreb- och Machrekområdet? Hur skulle det vara möjligt att glömma ett halvt sekel då stormakterna stött de mest blodbesudlade diktaturer? Från Kosovo till Afghanistan via Irak är listan lång på imperialistiska ingripanden, som under humanitär flagg bara förvärrat situationen lokalt. Ett militärt ingripande är ingen lösning och *NPA* varnar för en den nya militära upptrappning som är på väg, motsätter sig imperialisternas planer på att kontrollera regionen och inblandning i de revolutionära processer som pågår.

Partiet slår åter fast sitt stöd åt det libyska upproret mot diktaturen samt sitt stöd åt revolutionerna i Tunisien och Egypten.